WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

Nr. 50 12 DEC 1964

Beste vrienden en vriendinnen

HET grote feest van sinterklaas, het feest van verrassingen en geschenken, is weer achter de rug. Natuurlijk hoop ik dat jullie allemaal goed bedacht zijn door de goedheiligman. Oom Dagobert was wel boos omdat hij zo'n klein spaarvarkentje had gekregen, maar dat was maar een plagerijtje om hem te leren dat hij niet altijd zo verschrikkelijk zuinig moet zijn. Gelukkig zijn de meeste kinderen heel blij en tevreden, als je ze zo hoort, maar helaas niet allemaal. Zoals dat ventje dat ik een paar dagen geleden tegen zijn moeder hoorde mopperen dat Bertje (een jongetje uit zijn klas, denk ik) schaatsen met schoenen had gekregen en hij „maar" gewone. Ik wilde me er niet mee bemoeien; zijn moeder en vader zullen hem zelf hierover wel hebben aangepakt, maar boos was ik wel. Weet je, jongens, je hoort dat wel meer: „En hij heeft dat wél! En zij krijgt alles! En ik heb dat niet en ik mag NOOIT wat." Wat een naar gehoor, die mopperende, ontevreden kinderen. Vreselijk! En wat prettig is het om blije, tevreden kinderen te horen juichen over wat ze gekregen hebben! Zomaar GEKREGEN. Ze hebben er NIETS voor hoeven doen! Later, als ze groot zijn, zullen die ontevreden kinderen voor alles wat ze willen hebben, hard moeten werken, maar nu ze het zo maar voor 't aanpakken hebben, is het niet zo mooi als van Jantje, of veel kleiner dan van Rietje en ga za maar door. Voor alles wat je krijgt, zonder er iets voor gedaan te hebben, mag je alleen maar dankbaar zijn. Afgunst leidt alleen maar tot ruzie en narigheid. En dat willen we toch niet? Nou dan!

OOM DONALD

Ons ziekenlijstje

WILLIE KIJMEL (17), JAN KIJMEL (13) en BRAM KIJMEL (10) liggen alle drie in het Sanatorium Sonneveld, Westkapelle. Speldjes, kaarten en brieven zijn welkom!

ALMIJKE ZWAANS is 6 jaar, moet nog geruime tijd blijven in San. „Hornerheide", afd. St.-Liduinapav. en zou heel graag post van jullie krijgen.

ROBBY ALPHENAAR, 10 jaar, zou erg blij zijn met kaarten van Elvis Presley en The Beatles. Hij ligt in de Johanna-Stichting, Arnhem. Kom, maak hem eens blij!

MARIAN BOYLE, 8 jaar, ligt ook in de Johanna-Stichting, Arnhem. Ze krijgt heel weinig post en zou heel graag kaarten ontvangen van dieren en Pipa de Clown. Wie denkt er eens aan Marian?

Oom Donalds brievenbus

Annekemieke Cabben, Maastricht. Wat heb jij een enig versje geschreven, Annemieke, en wat een leuke tekening. Hopelijk ben je er niet boos om als we het niet plaatsen? Denk eens aan al die anderen die ook een versje insturen....

Hans de Kok, Zwijndrecht. Een aardig briefje, Hans, maar je hebt 't niet zelf geschreven, hè? Daar ben je nog te klein voor. Doe de groetjes maar aan Nico en Elly.

Frits Bruijning, Beverwijk. Ik hoop dat je nu weer wat anders mag eten dan alleen worteltjes. Het wordt anders zo eentonig, hè. Hoe is het met de konijnen, de marmot en de vissen? Ik hoop van goed!

Roelie Luinge, Leek. Doe maar goed je best op school. Zo gemakkelijk als je de sommen nu vindt, blijven ze niet hoor! Ik vond de tekeningetjes in je briefje heel leuk.

Jullie briefjes zijn altijd van harte welkom! Als je schrijft, vergeet dan niet je naam en adres te noemen en zet op de enveloppe van je brief: OOM DONALDS BRIEVENBUS, Postbus 792, Amsterdam.

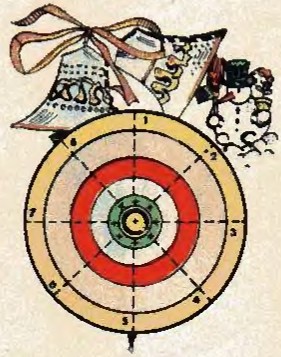

Onze wekelijkse prijsvraag nr. 50

Van boven naar beneden woorden van de volgende betekenis invullen: 1. zonder geluid; 2. harde vrucht; 3. slot — het laatste; 4. peulvrucht; 5. tijdsaanduiding; 6. afscheiding bijv. tussen twee kamers; 7. korte tijd; 8. inwoner van Noorwegen. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de buitenste hokjes van de cirkel een natuurlijk gebeuren dat nóóit in de zomer, maar wel dikwijls in de winter kan plaats vinden. Heb je dat woord gevonden, schrijf het dan op een briefkaart en stuur die vóór 17 december aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: Oplossing nr. 50.

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nr. 43 zijn:

1e prijs: horloge: Trijnie de Graaf, Westbinnenweg 16, **Post Groenekan.**

2e prijs: bouwdoos: Jan Hekman, Dorigweg 27, **Schiingen.**

3e prijs: badmintonspel: J. en G. Engels, **Gouda;** C. Mulder **Vlaardingen;** R. Strobel, **Bloemendaal;** L. Roos, **Giessenburg;** J. Pieters, **Almelo;** T. Brasser, **Heelsum;** R. Verburg, **Utrecht;** M. v. Zandevoort, **Kerkrade, W;** K. Jongh, **Den Haag;** M. d. Gordeijn, **Cadzand.**

Bal: C. Goederond, **Eindhoven;** A. Donckerwolcks, **Haarlem;** W. Knoppelhout, **Wien, O;** R. v. Beest, **Dubbeldam;** L. Klokkemeijer, **Zaandam;** H. Jansen, **Den. Leeuwen;** I. Vinju, **Hoensbroek;** J. Seton, **Strijen;** M. Vos, **Nederhemert;** P. Sanders, **Amsterdam;** D. v. Bergeijk, **Wieringerwerf;** K. v. Ginneken, **Oud-Gastel;** P. Hansen, **Soest;** J. Willemsen, **Waterland-Kerkje;** A. Jansen, **Kerkenveld, Dr.;** J. Barcld-Dekker, **Eext;** D. Abuys, **Kampernieuwstad;** N. Verzijl, **Spijkenisse;** L. Brinkhuis, **Milaan, I;** Ch. Tersteegen, **Betbanien, D.**

De oplossing van prijsvraag nr. 48 luidt: VERLANGLIJSTJE.

Prijzen

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

VERZOEK. Indien U weekabonnee bent, wilt U dan zo vriendelijk zijn in verband met de komende feestdagen de nrs. 51 en 52 tegelijk te betalen? Onze medewerkers die uw **Donald Duck** bezorgen, zullen U daarvoor zeer dankbaar zijn.

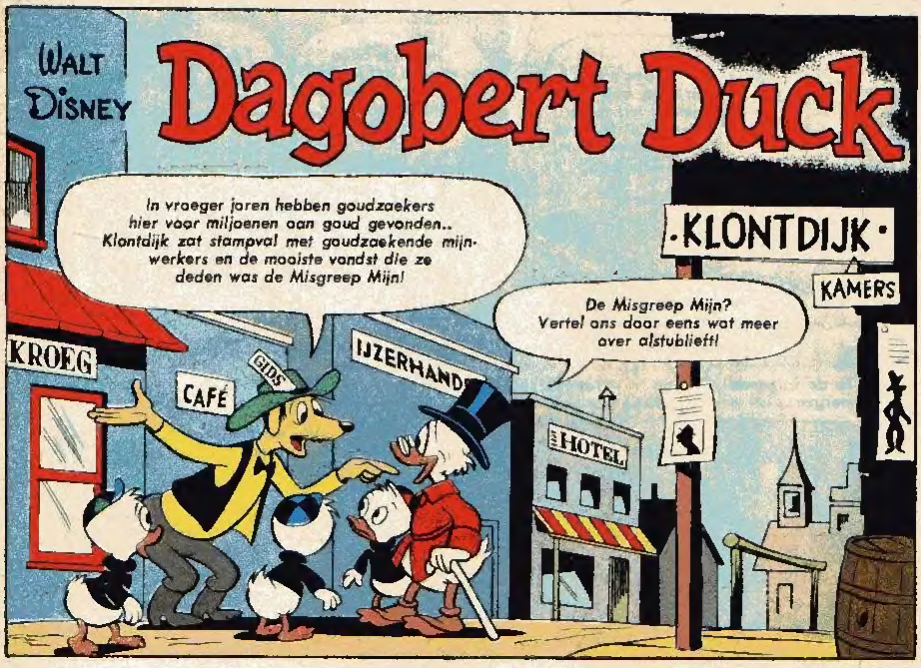

Wel op een goede dag kwam een oude, uitgehangerde goudzoeker de hoofdstraat von Klontdijk inlopen, dol von blijdschap . . .

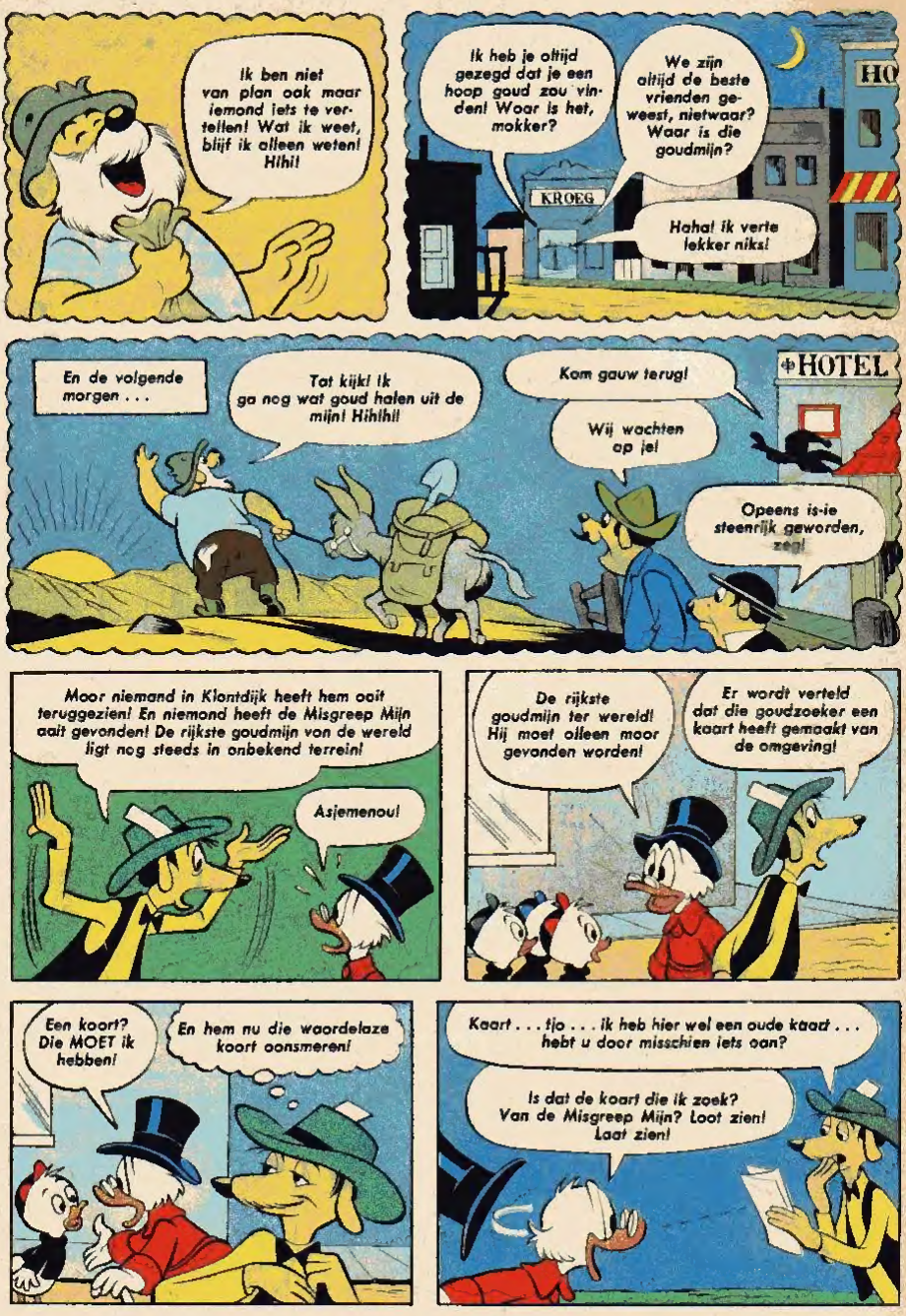
Ik ben niet van plan ook maar iemand iets te vertellen! Wat ik weet, blijf ik alleen weten! Hihi!
Ik heb je altijd gezegd dat je een hoop goud zou vinden! Waar is het, makker?
We zijn altijd de beste vrienden geweest, nietwaar? Waar is die goudmijn?
KROEG
Haha! Ik verte lekker niks!
En de volgende morgen . . .
Tat kijk! Ik ga nog wat goud halen uit de mijn! Hihihi!
Kom gauw terug!
Wij wachten op je!
HOTEL
Opeens is-ie steenrijk geworden, zeg!
Maar niemand in Klontdijk heeft hem ooit teruggezien! En niemand heeft de Misgreep Mijn ooit gevonden! De rijkste goudmijn von de wereld ligt nog steeds in onbekend terrein!
Asjemenou!
De rijkste goudmijn ter wereld! Hij moet alleen maar gevonden worden!
Er wordt verteld dat die goudzoeker een kaart heeft gemaakt van de omgeving!
Een koart? Die MOET ik hebben!
En hem nu die waardelaze koart oonsmeren!
Kaart . . . tjo . . . ik heb hier wel een oude kaart . . . hebt u door misschien iets aan?
Is dat de koart die ik zoek? Van de Misgreep Mijn? Loot zien! Laat zien!

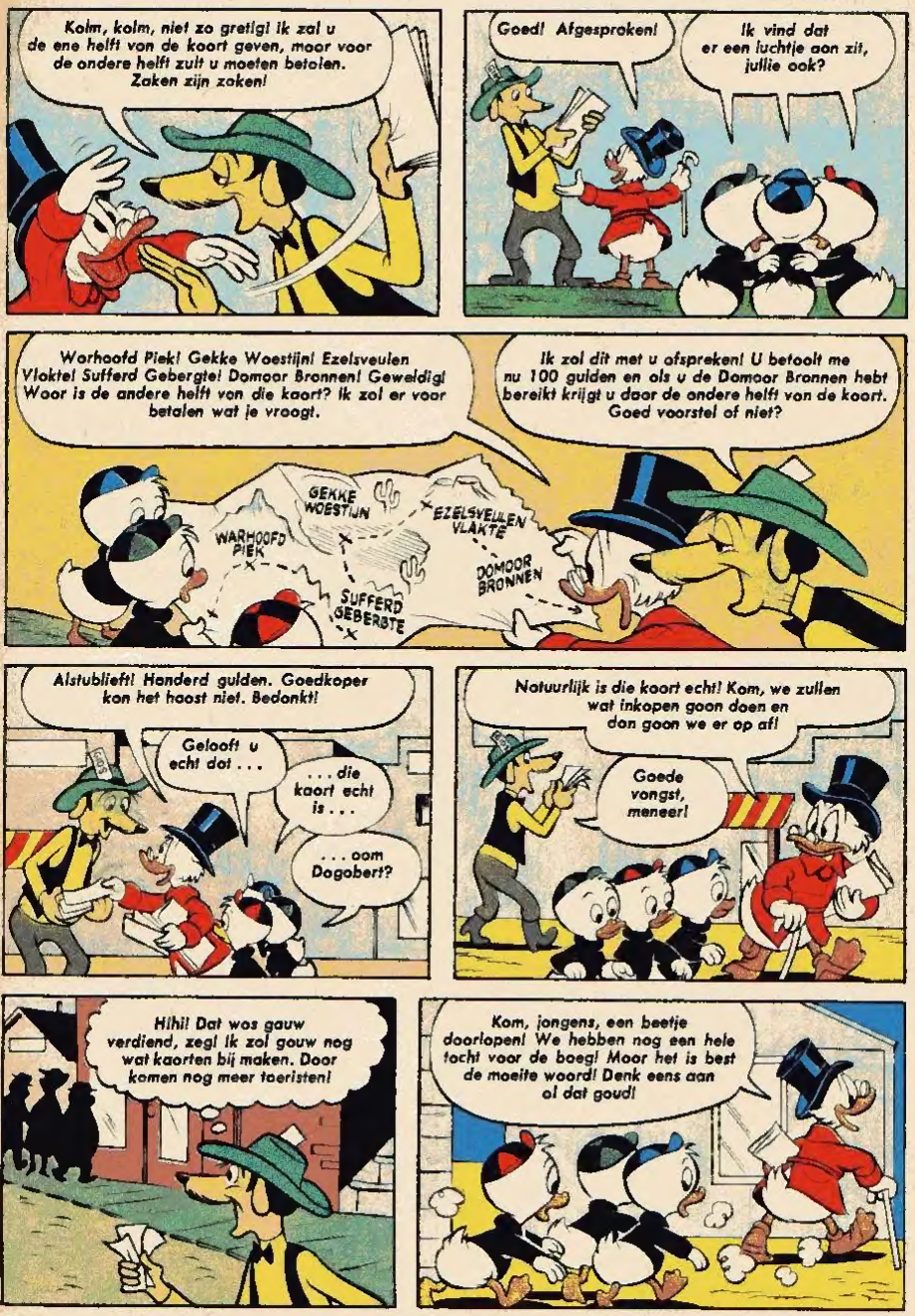
Kolm, kolm, niet zo gretig! Ik zal u de ene helft van de kaart geven, maar voor de andere helft zult u moeten betalen. Zaken zijn zaken!
Goed! Afgesproken!
Ik vind dat er een luchtje aan zit, jullie ook?
Warhoofd Piek! Gekke Woestijn! Ezelsveulen Vlakte! Sufferd Gebergte! Domoor Bronnen! Geweldig! Waar is de andere helft van die kaart? Ik zal er voor betalen wat je vroogt.
Ik zal dit met u afspreken! U betoolt me nu 100 gulden en als u de Domoor Bronnen hebt bereikt krijgt u daar de andere helft van de kaart. Goed voorstel of niet?
GEKKE WOESTIJN
EZELSVEULEN VLAKTE
WARHOOFD PIEK
DOMOOR BRONNEN
SUFFERD GEBERGTE
Alstublieft! Honderd gulden. Goedkoper kon het haast niet. Bedankt!
Gelooft u echt dat . . .
. . . die kaart echt is . . .
. . . oom Dagobert?
Natuurlijk is die kaart echt! Kom, we zullen wat inkopen goon doen en dan goon we er op af!
Goede vangst, meneer!
Hihi! Dat was gauw verdiend, zeg! Ik zal gauw nog wat kaarten bij maken. Door komen nog meer toeristen!
Kom, jongens, een beetje doorlopen! We hebben nog een hele tocht voor de boeg! Maar het is best de moeite waard! Denk eens aan al dat goud!

Wat maeten we daen?
Ik heb een plannetje! Luister! Pssssst . . . Pssssst . . . Pssssst!
Goed!
Ga maar mee, jongens! De spullen die we nodig hebben, kunnen we daar kapen! Tegen zonsondergang kunnen we zeker halfweg zijn!
ALLERHANDE ARTIKELEN
We hebben schoppen nodig, voedsel, water, eetgerei en een heleboel grote zakken om het goud in mee terug te nemen!
Zeker, meneer!
Hmmm! Alweer zo'n sufferd die gelooft in dat verhaal van de Misgreep Mijn!
Wij hebben ook nog een paar dingen nodig!
Koop maar wat jullie willen, jongens! Jullie kunnen me terugbetalen als we de Misgreep Mijn vinden!
LATER...
Vaorwaarts, mannen! Op naar de Misgreep Mijn!
Hebben we alles meegenamen, Kwik?
Nou en of en het is goed zwaar ook!
Het vinden van een goudmijn lijkt me helemaal niet gemakkelijk!
Dit moet de Warhaafd Piek zijn, jongens! Volg me maar!
Het is een steile . . .
. . . gevaarlijke klim . . .
. . . naar deze piek!

Za, en waar gaan we van hier naartoe, oom Dagobert?
Naar beneden, natuurlijk!
Volg me maar, jongens!
Jippie-ie-ie-iel
GEVAAR!
GEKKE-WOESTIJN
Gommenikkie oom Dagobert . .
. . . moeten we echt . .
. . . deze woestijn door?
Precies, jongens! Maar het zal de moeite lonen! Denk eens aan al dat goud dat ons wacht!
Voorwaarts, mannen! Ik kan het al bijna RUIKEN!
Ik wou dat ik wat slagroomijs rook, daar heb ik meer zin in!
Asjeblieft! Hier zijn we al bij de Domoor Bronnen! Drink maar zoveel je wilt!
DOMOOR-BRONNEN
Toch heb ik nog steeds het idee . . .
. . . dat hij beetgenomen wordt, hè?
Aha! Hier vinden we de andere helft van de kaart, ongens! Zetten jullie het kamp op, dan zal ik de weg naar ons fortuin vast bekijken!
SCHATZOEKERS KAARTEN
NIET LEZEN!

Het zoeken naar goud . . .
. . . is beslist geen gropje . . .
. . . als je moet slapen op keihard zand!
Ga nu maar slapen! Morgen vinden we het goud! Welterusten!
Die ochtend . . .
Opstaan, jongens! Tijd om verder te gaan, zakken goud ophalen!
Is het . . .
. . .nu al achtend. . .
. . . aam Dogobert?
Kijk eens! Nog een rukje, dan zijn we er! Dan zullen we de Misgreep Mijn hebben bereikt!
Laten we het hopen!
PECH PAS
MODDER BRONNEN
SOF VLAKTE
DUIZELINGS PIEK
HONGER VALLEI
MISGREEP MIJN
Doorlopen, mannen! Rijkdom en roem liggen voor het opraapen!
Dwars door de Pech Pas!
En over de Duizelings Piek!
En door de Honger Vallei! Wat een trip!
Jullie schijnen helemaal te vergeten waar het om gaat, jongens! Denk toch eens aan al dat goud, wat je er allemaal mee kunt doen!
Aan al het slagroomijs dat je ermee kunt kopen, Kwik!
Ik zou misselijk worden!

De hele dag op je luie rug liggen bakken in de zon, Kwek!
Ik zou zonnesteek krijgen!
De grootste, duurste, mooiste auto van de wereld, Kwak!
Ik zou een lekke band krijgen!
FLINK DOORPLOEGEN, MANNEN!
Wacht . . .
. . op .
. . . ons!
PAS OP VERRADERLIJK ZAND!
Jullie zullen zien dat het allemaal de moeite loont, als we dat goud te pakken hebben, jongens!
WACHT U VOOR TROLLEN!
GOUD! GOUD! HET WACHT OP ONS!
We zullen het pas gelaven . . .
. . . als wet het zien . . .
. . . oom Dagobert!
U KUNT NU NOG TERUG!
VOORZICHTIG! DRIJFZAND
Daar is-ie! De Misgreep Mijn! We zijn er! We hebben hem gevonden!
MISGREEP MIJN
MISGREEP MIJN
ER IS GEEN GOUD IN DEZE MIJN! U KWAM VOOR NIETS!
Wat?! Geen goud?! We zijn bedrogen! Opgelicht! In het aatje genomen!

Die gids heeft ons een waardeloze kaart verkocht!
Dat idee . . .
. . . hadden wij . . .
. . . oldoor al!
Hallo, pechvogels! Die slimmerik heeft ons die koort ook verkocht! Wij zijn er ook ingelopen!

Er is hier zelfs geen druppel water te vinden!
Ik zou een flink bedrag over hebben voor wat eten en drinken!

Als hier toch geen goud te vinden is . . .
kunnen . . . we beter onze spullen . . .
. . . uitpakken en ons plan uitvoeren!

Ik bouw het kroompje!
Ik schilder het opschrift!
En ik zorg voor 't eten!

Weldra . .
Kom maar hier mensen! Een frisse drank en een hortige hap!
Gelukkig! Ik heb honger en dorst!
FRISDRANKEN
Kijk eens oon! Het geld straamt binnen! Wat een goudmijn!

LATER...
We hebben genoeg . . .
. . . geld verdiend om . . .
. . . onze trip te betalen!

Wat een geweldig idee! Ik zal daar een restaurant neerzetten! Zo gaat die Misgreep Mijn toch nog een mooie geld opbrengen!

WALT DISNEY

Willie Wortel

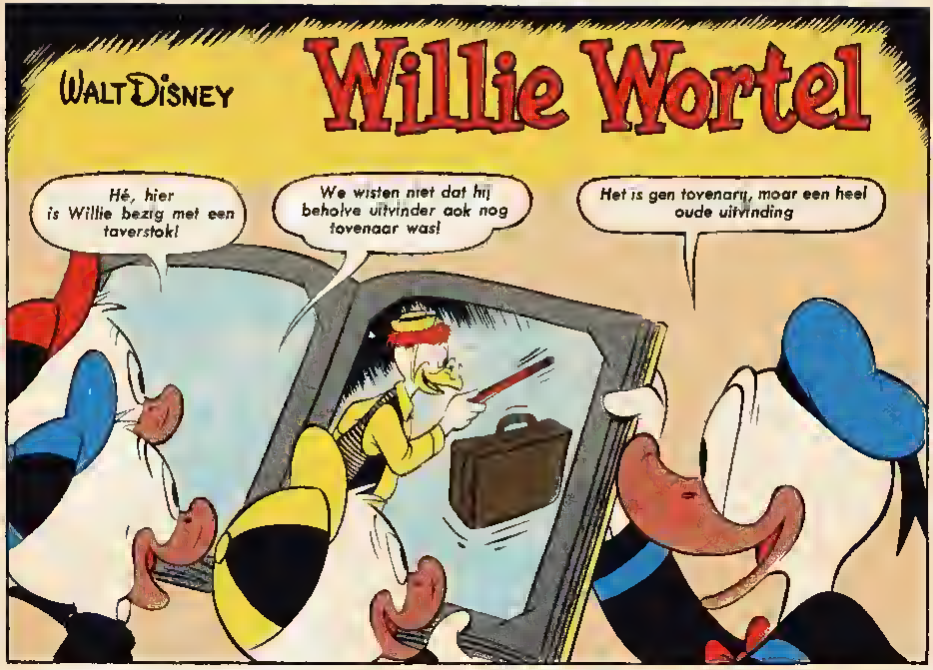

Kijk, Donald . . . nu geef ik een tik op mijn koffer en . . .
TIK!

Asjeblieft! Het aanraken met eendeveren maakt de stok geladen zodat hij dingen kan opheffen!
Wat zul JIJ lui worden!

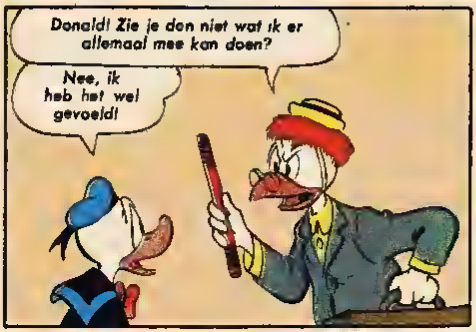
Donald! Zie je dan niet wat ik er allemaal mee kan doen?
Nee, ik heb het wel gevoeld!

Kijk! Heel zware voorwerpen tilt ie ook op! Brengt je dat niet op een idee?
Ja, nu je het zegt!

We zouden een aardige cent kunnen verdienen met VERHUIZINGEN!
O, wanneer zal Donald me nu eens eindelijk begrijpen? Wat een sukkel!

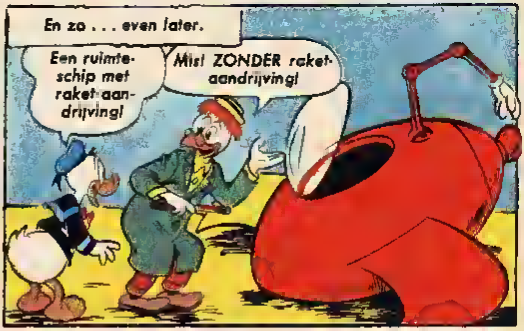
En zo . . . even later.
Een ruimteschip met raket-aandrijving!
Mis! ZONDER raket-aandrijving!

Waarom zou ik grote hoeveelheden brandstof meenemen en verbruiken als ik met mijn stok het schip en JOU de lucht in krijg?
WAT? Ik m-mee op r-reis door de r-ruimte?

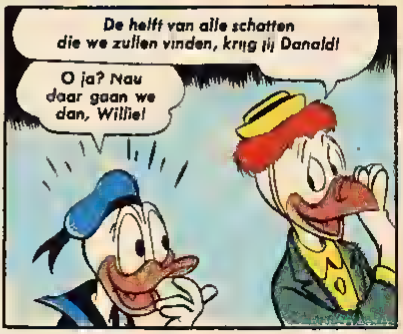
De helft van alle schatten die we zullen vinden, krijg jij Donald!
O ja? Nou daar gaan we dan, Willie!

„Willie en ik zaten in een wip op Mars".

Ik veroordeel u tot 10.000 jaar zware arbeid bij de wegenbauw!
Hè? Zonder één vrije dag voor goed gedrag?
Zo, bevalt 't u niet?
Hij vindt het niet genoeg!
WAT?!
Als u deze knoop gebiedt mij los te laten, zal ik mijn reisgenoot op zijn kop slaan!
Laat hem los, burger!
Donk u edelachtbare! Ik wist dat u het recht graag zijn loop zag hebben!
Ik snap 't. Willie loodt zijn toverstok op met mijn veren en . . .
Auw!
Ik dae maar net alsof! Het moet echt lijken!
Sst! Wrijven, niet slaan, Willie!
TJIK!
Hè, wat staat die snuiter nou te fiedelen met dat stokje?
Hihihi! Jullie zullen straks raar opkijken!
Nu is 't jullie beurt!
TJIK!
TJIK!
TJIK!
Ai! Wat gebeurt er? Dit is hier verboden!
Er komt nog veel meer!

Donald, doe je plicht bij die loodzware deur!
BONK!
BOMP!
KENG!
Hoor ze hun best eens doen!
Nog meer Marsbewoners! Als die ons pakken, krijgen we een miljoen jaar gevangenisstraf!
Terug naar de aarde, vlug!
Pffff! Mij niet meer gezien op zoek naar schatten in de ruimte!
Mij ook niet! De daadgewone aarde is mij schattig genoeg!
Toch is het jammer om die taverkracht van de stok onbenut te laten!
Tja... maar piramiden worden tegenwoordig niet meer gebouwd!
Zeg! Wat was jouw idee ook weer om met die stok veel geld te verdienen?
O ja, dat is waar ook!
En za...
PYRAMIDE VERHUIZERS
NIETS IS ONS TE GROOT
Hihi! Hij denkt dat hij 't gemakkelijk heeft. IK heef zelfs niet die stok vast te houden!

DOOR AD VAN SEIJEN

Er liep eens een zebra die iets bijzonders wilde zijn, iets wat geen enkele andere zebra was. Hij dacht dat hij dan eerst z'n strepen moest kwijtraken, want die vond hij niet mooi. Wanneer hij beroemd wilde worden, dan moesten eerst zijn strepen weg, zodat niemand meer zeg dat hij een zebra was. Maar hoe moest hij ze kwijtraken?

Als ik mezelf nu eens vuil ging maken, dacht hij. Toen nam hij een modderbad. Zo ging de zebra op pad. Hij was nu helemaal zwart geworden. De zon bakte het vuil aan zijn huid vast. Je zag nu helemaal niet meer dat hij een zebra was. Hij leek op een ezeltje dat een varken was geworden.

Na een poos kwam de zebra bij een boerderij en toen de boer hem zag, zei hij tegen zichzelf: „Dat ezeltje kan ik wel gebruiken. Het ziet er flink en stevig uit en is niet bang om vuil te worden."

En hij pakte de zebra vast en spande hem voor zijn kar. De zebra moest nu zware lasten trekken en had geen vrolijk leventje. Ook kreeg hij weinig te eten, maar wel veel slaag. Niemand zag iets bijzonders in hem. „Dit heb ik niet gewild," zei hij al gauw. „Ik heb mezelf niet vuil gemaakt om voor ezel te spelen. Dan had ik ook wel een zebra kunnen blijven."

En op een nacht, toen de maan scheen, liep de zebra weg. De hele nacht liep hij door en ook de volgende dag. Hij liep dwars door de woestijn, het vuil bakte nog meer aan zijn huid vast en van al dat lopen in de hitte kreeg hij een bult. De zebra was blij, toen hij eindelijk een dorp zag. Hij was erg bongerig geworden en had ook vreselijke dorst. In het dorp hadden ze de zebra al gezien. Ze dachten dat bij een dromedaris was, om z'n bult, en die konden ze wel gebruiken, want het dorp was arm en kamelen waren er schaars.

Zo werd de zebra een dromedaris, dat is een kameel met één bult. Hij moest mannen op zijn rug dragen door de woestijn, mannen in vreemde kleren en met lange baarden, die hem stokslagen gaven in plaats van brood. Te eten kreeg hij maar heel weinig. De zebra werd erg mager. Op zijn huid zat de korst vuil, die zijn strepen bedekte. Die was heel hard geworden en het regende in de woestijn nooit. Het leek wel of de zebra van steen was geworden. Maar van binnen was hij zacht en moe en vaak had hij zin om te huilen.

„Ik houd dit niet uit," zei hij tegen zichzelf. „Ik ben nog steeds niets bijzonders geworden, alleen maar een kameel met één bult, en dat is niet iets om trots op te zijn. Dan had ik ook wel thuis kunnen blijven. Ik moet nu voortmaken, anders ben ik oud en heb ik voor niets geleefd."

Toen liep de zebra weg, op een nacht toen de baardige woestijnmannen sliepen. Hij liet ze in de steek, maar ze hadden niet anders verdiend. Het was opnieuw een nacht waarin de maan scheen.

De zebra liep nu heel lang door en hij paste deze keer goed op zich niet meer te laten grijpen. Hij liep nu helemaal naar het Noorden. De mensen daar keken hem vriendelijk aan. Ze hadden machines en tractoren genoeg en ze dachten er

DE ZEBRA DIE EEN KLAAROVERTJE WERD

ILLUSTRATIE: JAN WESSELING

niet aan om een zebrapaardje of een ezel voor het werk te gebruiken. Det vonden ze veel te langzaam gaan.

Ze lieten de sebre rustig lopen en als hij honger had, dan gaven ze hem brood. De zebra vond het prettig om bij zulke mensen te zijn. Maar hij was nog steeds niets bijzonders geworden en hij boopte dat het nu eindelijk zou gebeuren. Nu of nooit. Hij hield zijn ogen goed open en z'n oren ook.

Na drie weken kwam hij in een grote stad, waarin vreselijk veel verkeer was. Zoveel auto's reden door de straten, dat je se niet kon tellen. Het wes een gebrom en lawaai van jewelste.

En toen bleef de zebra verbeesd staan. Want voor het eerst van z'n leven zag hij een zebrapad. Het was dichtbij een school. Kinderen liepen de streep over, die was voor hen gemaakt. Maer het was toch nog gevaarlijk, omdat ar te veel ongeduldige auto's waren, die liever niet wilden wachten, al deden ze het wal. Sommige reden veel te snel en so vlakbij de streep, dat ze nog maar net konden stoppen ala op de streep el kinderen waren.

Vol verlangen stond de zebre er naar te kijken. „Wat zou ik graag weer een zebra willen zijn om die kinderen te helpen zonder ongelukken over de streep te komen," dacht hij.

Net had de sebra dat gedacht of het begon te regenen, eerst heel sacht, maar tenslotte heel hard. De regen vial op alles, op de huizen en op straat en op de mensen. En ook op de rug van da zebra. Daarop weekte spoedig bet vuil loe. De mensen zagen verbeasd, dat hat dier dat ze voor een ezeltje hadden gebouden, mooie witta strepan begon te krijgen.

„Het is een zebra," riepen za tegen elkaer. „Nee maar . . ."

De zebra hinnikte zacht, terwijl hij daer stond in de stromende regen, die hem steeds mooiar maakte. Voor het eerst vond hij zichself niet meer lelijk, maar mooi. Nu was hij iets bijzonders geworden, een zebra die zichzelf begreep. Hij begreep dat hij een zebra was. Eentje die precies wist wat hij wou.

Hij stapte op de streep an begon de kinderen over te setten op zijn gewassen rug. De kinderen vonden het prachtig. Er was geen auto meer die door durfde rijden of te snel durfde naderen, als hij de zebra zag. Een zebra die op een zebrapad heen en weer wandelde met kinderen op zijn rug was een erg opvallend gezicht.

Elke dag zag je voortaan de sebra daar aen z'n werk. De kinderen zorgden det hij genoeg eten kreeg. 's Nachts sliep hij in de school, wear een warm bed voor hem werd gemaakt ven stro.

Zo wes de zebra toch iats bijzonders geworden, iats wat geen enkele andere sebra was. Hij was een klaarovertje geworden . . .

alleen voor spaarders

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

HET is leuk je kleingeld op te potten in een zelfgemaakt spaarvarkentje. Als materiaal nemen we geen klei, metaal of hout, maar stevig karton, dat lang genoeg meegaat. Wanneer het varken geheel vol is, trekken we dit open. Het tevoorschijngekomen geld brengen we natuurlijk in veiligheid, maar het dier kan worden weggegooid. Een goede gelegenheid een ander potje te vervaardigen.

De delen waarvan we het varken maken, vinden we in de ruitjes-tekening, zodat we ze gemakkelijk op elke gewenste grootte kunnen overnemen. We moeten dit niet overdrijven. Een te groot varken zal onverzadigbaar blijken te zijn en het duurt dan wel wat erg lang voordat het vol is, bovendien wordt het werkstukje zwak, want de pootjes krijgen een te zware last te dragen.

Neem de vormen van de delen over op karton. Gebruik bij voorkeur karton met tenminste één witte zijde. Behalve de omtrek en vouwlijnen, moeten we ook de sierfiguren overnemen.

De oorvormen komen tweemaal, de pootstukken viermaal op het karton te staan. Al naar gelang van de kartondikte, snijden of knippen we de vormen uit.

Alle onderbroken lijnen zijn vouwlijnen. Deze rillen we voor met behulp van een schaarpunt.

Natuurlijk vergeten we niet de gleuf uit te snijden in de rug. Daarna vouwen we het hoofddeel om en plakken het in elkaar. De oren worden bevestigd aan de binnenkanten van de kopzijden en naar buiten toe rondgebogen.

De staart is een taps toelopend strookje (niet aangegeven als patroon) dat we vaststeken in een insnijding op de vouw achter aan zijn lijf.

De vier pootstukken zetten we twee aan twee tegen elkaar, de plakstrookjes buigen we naar beide zijden om, waarna we ze vast lijmen op de buik.

Tenslotte lijmen we het neusstukje voor op de kop vast.

Schilder 't gehele varken met plakkaatverf in een frisse roze tint. Breng zoveel verf op, dat de hulplijnen voor de decoraties door de laag zichtbaar blijven.

We nemen nu een kleiner penseel en vullen de bladen en bloemvormen in met verschillende mooie kleuren. Werk het spaarvarken daarna af met een laagje speciaal-plakkaatvernis.

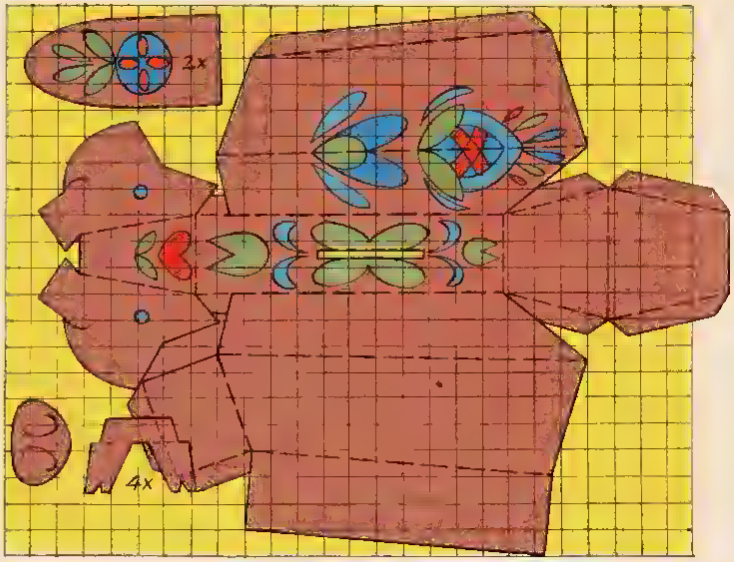

sport-kistje

DIT dartele vliegmachientje met zijn ranke pootjes en kwieke staartje zal een leuke versiering vormen op de kamer als je in het bezit bent van een (vlieg)technische knobbel. Het kan op een kastje worden gezet en, bij ruimtegebrek, opgehangen aan twee of drie dunne nylondraadjes. Op het zij- en bovenaanzicht vinden we de belangrijkste maten, waaraan we ons min of meer moeten houden. De romp is een stuk zachthout (vure- of lindehout) van 5 x 4 cm dik, de cockpit een stukje van 5 x 2,5 cm. Triplex van 3 mm dik gebruiken we voor de vleugels, de stabilo's en het richtingsroer. Het vormgeven aan het massieve hout is een neuwkeurig werkje dat in etappes moet worden gedaan. Eerst de ruwe vorm zagen en vijlen, daarna de hoeken met een houtrasp of schuurpapier afrondan.

Romp en cockpit moeten zuiver symmetrisch zijn, dus aan alle kanten gelijk. Hoe we deze delen ruw voorbewerken, is te zien op de schets met de losse onderdelen. De uitsparing die we in de bovenzijde van de romp maken, moet dezelfde vorm bezitten als die van de onderzijde van de cockpit. Vanuit het staarteinde zagen we de romp over een lengte van 13 cm in. In deze gleuf lijmen we straks het richtingsroer.

Maak de propeller van een strookje blik. De vleugelhelften staan flauw V-vormig en we kunnen ze dus niet uit één stuk maken. Deze vleugeldelen komen aan de romponderzijde, waarbij ze slechts de zijranden raken. Tussen de romp en de tegen elkaar aan komende vleugeleindan leg je een 1 cm breed strookje triplex. Het driewielig landingsgestel besteat uit poten ven gebogen ijzerdraad. De wieltjes maak je van plakjes rondhout. Precies door het midden boren we in elk wiel een asgat. Na het draad in de juiste vorm hebben gebogen en op de juiste lengte te hebben ingekort, vijlan we met een sleutelvijltje vlak bij het draduiteinde een rondomlopend groefje. Dan schuiven we een plat ringetje, het wiel en daarna nog een ringetje op het as-einde.

In het groefje knijpen wa met een tangetje een dunner stukje draad met hoefijzervorm als vergrendeling van het wiel. De wieltjes kunnen zo bij het rijden onmogelijk los draaien.

Voordat we het landingsgestel en da propeller monteren, schuren wa draag- en stuurvlakken naar de randen toe goed af zodet de triplexdikte bijna geheel komt te vervallen.

Loop met zeer fijn schuurpapier alle onderdelen nog nauwkeurig na. Steek de wielpoten in de daarvoor in de romp geboorde en van wat lijmcament voorziene diepe gaten.

Lak het kistja in twee falle kleuren. Het „glazen" cockpit-dak kan het best zilverkleurig of heel donkerblauw worden.

De sierbuizen komen er strak op te staan, als we gebruik maken van smal zelfklevend doorzichtig band. Hiermee begrenzan we de op te vullen banen.

Als de lak droog is, trekken we de stroken langzaam van het hout af.

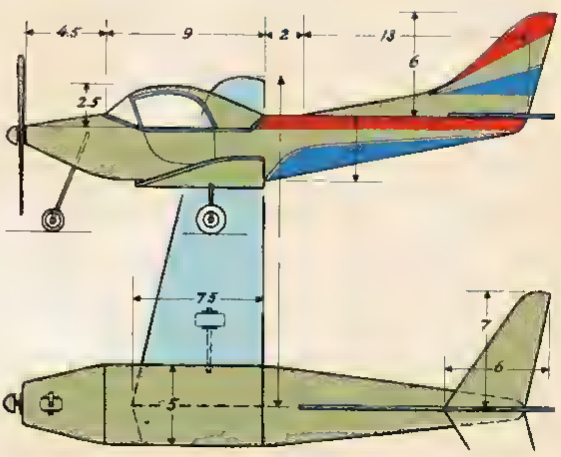

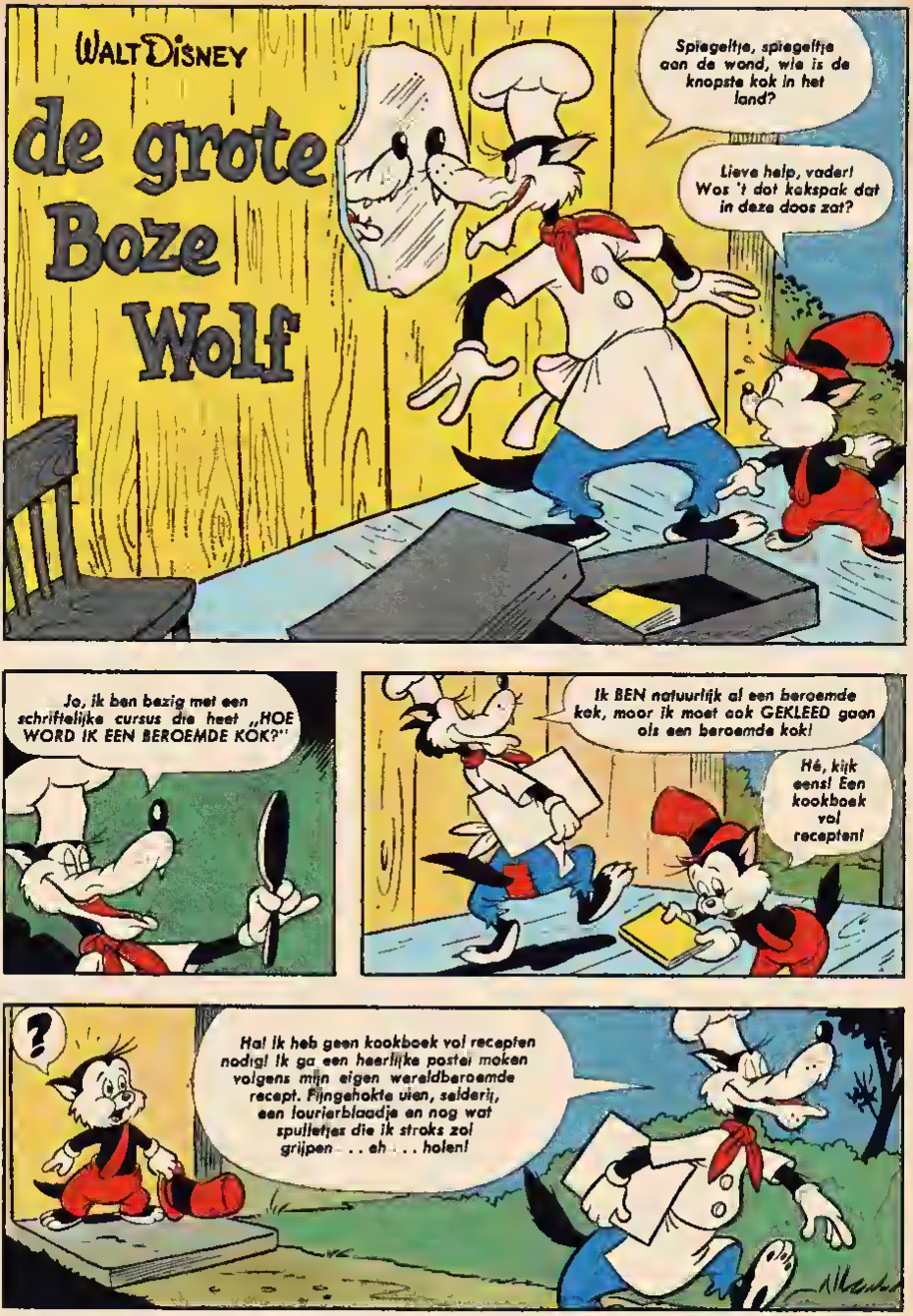
WALT DISNEY
de grote Boze Wolf
Spiegeltje, spiegeltje aan de wond, wie is de knopste kok in het land?
Lieve help, vader! Wos 't dot kakspak dat in deze doos zat?
Ja, ik ben bezig met een schriftelijke cursus die heet „HOE WORD IK EEN BEROEMDE KOK?"
Ik BEN natuurlijk al een beroemde kok, maar ik moet ook GEKLEED gaan als een beroemde kok!
Hé, kijk eens! Een kookboek vol recepten!
?
Ha! Ik heb geen kookboek vol recepten nodig! Ik ga een heerlijke postei maken volgens mijn eigen wereldberoemde recept. Fijngehakte uien, selderij, een laurierblaadje en nog wat spulletjes die ik straks zal grijpen . . . eh . . . halen!

En nu gauw op die . . . hihi . . . spulletjes af! Eerst even dat bord maken!
Weldra . . .
Knorretje, kijk eens! Zie je dat bord?
GRATIS PASTEI!
GRATIS PASTEI
GRATIS PASTEI! Do's iets voor ons! Kom mee die kant op!
Hm, ik heb zin! Wat voor pastei zou het zijn?
Op die vraag kan ik jullie heel gemakkelijk antwoord geven, dikkerdjes!
DE WOLF! HELP!
Het wordt GEBRADEN VARKENSVLEESPASTEI, en hij is gratis omdat jullie erin worden gestopt!
Intussen . . .
Nou, nou, zo aan die schaal te zien is vader van plan een heel grote pastei te maken!
En hier hebben we 't beslag en de gehakte groenten, maar wat moet er nu nog meer in?
Alweer een vraag van alweer een nieuwsgierig ventje. Ook daar weet ik het antwoord op!
DEZE BIGGETJES gaan erin!
En nu de gehakte uitjes er nog bij!
VADER! Dit zijn mijn vriendjes, de biggetjes! U denkt toch niet dat ik . . .
PLOP!

. . . ze zal OPETEN! Ja, dat denk ik wel! En om te voorkomen dat je me in de weg loopt, hang ik je zolang aan je broek op!
Van daaraf kun je alles goed zien, zonder me lastig te vallen!
SPLOTS!
En nu dekken we het hele zookje af met het beslag! Klaar!
PLETS!
Ik kom niet los von deze hook en toch moet ik mijn vriendjes redden, maar hoe?
Ik weet 't al! Ik zal nog wat extra kruiden op vaders poster doen!
Ik zal er flink wat PEPER overheen strooien. Ik hoop maar dat het hiermee lukt!
O jo! Het lukt! Het lukt!
HA-A-A-A-A
Hé, wat hoor ik daar nou voor een vreemd geluid! Het lijkt wel of iemand op het punt staat te . . .

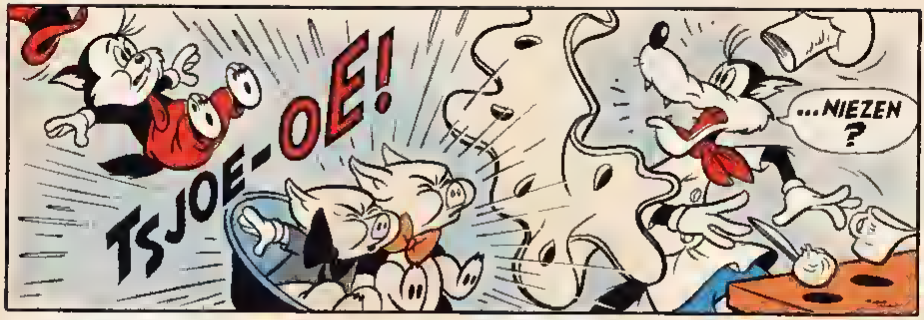
TSJOE-OE!
...NIEZEN ?

Laap wat je lopen kunt, jongens! Jullie hebben je zelf vrij geniesd! Hoast je!

Doe het toch maar kalm aan, want vader is de eerste uren nog niet klaar . . .

. . . met het kleverige deeg af te stropen!
OEMPF!
GRRMM!
BMPF!

Later . . .
Weet u wat we vanavond eten, vader? Iets volgens uw EIGEN recept, gestoofde uien, selderij en een laurierblaadje!

En als u wat van dat beslag kunt missen waarmee u aan t staeien bent, zal ik wat lekkere, door u zelf bedachte uie bollen maken!
BAH!

de vijf op avontuur

door Enid Blyton

Jo, die de kinderen naar het Ravenswoud zou brengen, waar George en Timmie gevangen worden gehouden, wordt ontvoerd door Joris, een helper van haar vader. De kinderen gaan op zoek en vinden in het woud een woonwagen. Op de wand daarvan staat driemaal gekrabbeld „Red Tower". Het handschrift is van George . . . .

HET zal wel een buls zijn met een rode toren," zei Dick. „Kom — laten we de politie gaan vertellen wat we hebben gevonden — zij moeten dat huis met de rode toren maar opzoeken."

Teleurgesteld liepen de jongens terug naar Anneke. Toen ze hun zag komen, kroop ze onder de struiken uit.

„George is er niet," zei Dick. „ze is weg. Maar ze is daar wel geweest — we zagen dat ze iets op de wand van de woonwagen had geschreven!"

„Hoe weet je, dat zij dat heeft gedaan?" vroeg Anneke.

„Ze heeft driemaal „Red Tower" geschreven en de R's en de T's zijn precies zoals zij ze altijd maakt," zei Dick. „Ik denk dat ze een gesprek heeft opgevangen, dat ze van plan waren haar naar een Rode Toren te brengen. We gaan nu regelrecht naar de politie. Ik wou dat we Jo maar niet hadden geloofd. We hebben nu een heleboel tijd verloren."

„Ik heb honger," zei Juul. „We zullen onderweg een paar boterhammen opeten. Kom mee."

Maar Juul was de enige die trek had. Anneke zei dat ze pijn in haar buik had. Dick was zo verlangend om terug te gaan, dat hij zich zelfs geen tijd gunde om het brood uit te pakken! En dus liepen ze terug langs dezelfde weg als ze waren gekomen.

Het werd eensklaps nog donkerder en zware regendruppels vielen van de bladeren. In de verte rolde de donder.

Anneke greep Juul verschrikt bij de arm.

„O, Juul, het is gevaarlijk in een bos als het onweert. We zullen door de bliksem worden getroffen!"

„Nee, dat zal niet gebeuren," zei Juul. „In een bos is het met onweer niet gevaarlijker dan waar ook. Als je ergens onder een alleenstaande boom gaat staan, loop je de kans door de bliksem te worden getroffen. Kijk — daar is een open plek, we zullen daar naar toe gaan als je dat liever wilt."

Maar toen ze de open plek hadden bereikt, regende het zo hard, dat ze doornat dreigden te worden. Juul gaf Anneke een hand en met z'n drieën renden ze naar een groepje struiken, om daaronder de bui af te wachten.

Het bleef spoedig op met regenen en de bui trok af naar het oosten. Ze hadden geen bliksemflits gezien. Het werd weer een beetje lichter onder de bomen en Anneke slaakte een zucht van verlichting.

„Het bevalt me niks in dit bos," zei Dick toen hij onder de struiken vandaan kroop. „Kom, jongens, laten we dat karrespoor maar weer opzoeken. Hoe eerder we uit dit bos zijn, hoe liever het me is."

Hij ging voorop. „Wacht eens even, Dick," riep Juul eensklaps. „Weet je zeker, dat dit de goede richting is?"

Dick bleef aarzelend staan. „Ja," zei hij onzeker. „Ik dacht van wel. Maar ik weet het niet zeker. Jij wel?"

„Ik dacht dat we die kant uit moesten," zei Juul. „Daar, naar die kleine open plek."

Ze liepen erheen. „Maar dat is niet dezelfde open plek als waar we straks zijn geweest," zei Anneke. „Op die andere plek lag een dode boom."

„Verdraaid!" zei Juul. „Kom, laten we die kant eens uit gaan!"

Ze gingen naar links en even later belandden ze in een deel van het bos, waar de bomen zo dicht op elkaar stonden, als ze nog niet eerder hadden gezien. De schrik sloeg Juul om het hart. Hij was een stomme idioot! Hij had kunnen weten dat het dwaasheid was om het enige pad dat ze konden herkennen te verlaten zonder het op een of andere manier te markeren. Nu had hij geen flauw idee, waar het karrespoor was. Misschien lag het links van hen — misschien rechts. Hij kon zelfs de zon niet zien om zich te orienteren.

Hij keek Dick terneergeslagen aan. „Dat ziet er lelijk uit!" zei Dick.

„We zullen toch moeten kiezen, welke kant we uit gaan. We kunnen hier niet blijven staan."

„Misschien lopen we steeds dieper het bos in," zei Anneke met een snik van angst. Juul sloeg zijn armen om haar heen.

„Als we steeds dieper het bos in lopen," zei hij, „komen we er aan de andere kant weer uit. Het bos is niet eindeloos, weet je."

„Laten we maar steeds rechtdoor lopen, dwars door het bos heen," riep Anneke. „Dan moeten we er toch aan de andere kant weer uit komen."

De jongens verteldenhaar niet dat het onmogelijk was precies midden door het bos heen te lopen. Je moet altijd omwegen maken, soms een eind teruglopen, en juist daardoor raakte je steeds weer de weg kwijt. Nee, in theorie mocht het heel mooi klinken — in de praktijk was het niet uitvoerbaar om dwars door het bos heen te lopen en aan de andere kant weer uit te komen, als je niet heel precies de weg wist te vinden.

„Het is best mogelijk dat we steeds in een kringetje rondlopen, zoals mensen doen die in de woestijn verdwaald zijn," dacht Juul. Hij maakte zich bittere verwijten dat hij zich had laten verleiden om het veilige spoor van de woonwagen de rug toe te keren.

Ze liepen twee, drie uren achter elkaar en toen struikelde Anneke en viel. „Ik kan niet meer," huilde ze, „ik ben zo moe!"

Dick keek op zijn horloge en floot tussen zijn tanden. Waar was de tijd gebleven? Het was al bijna drie uur.

Hij ging naast Anneke zitten en trok haar dicht tegen zich aan. „Als we eerst wat eten, dan knappen we wel een beetje op," zei hij. „We hebben sinds vanmorgen niets gegeten."

Anneke zei dat ze nog steeds geen honger had, maar toen ze de heerlijke boterhammen met worst en kaas

▶

illustratie: TED MATHIJSEN

Zorg die Joan voor hen had klaargemaakt, veranderde ze van gedachten. Het duurde niet lang of ze at met de anderen mee en het smaakte heer uitstekend.

„Jammer dat we niets te drinken hebben," zei Dick. „Maar gelukkig heeft Joan er wel tomaten en pruimen bij gedaan. Ze zijn lekker sappig."

Ze aten alles op hoewel Juul zich heimelijk afvroeg of het niet verstandiger zou zijn een deel van het brood te bewaren. Wie weet hoelang het nog zou duren voor ze kans hadden gezien de weg terug te vinden! Natuurlijk zou Joan zich op den duur ongerust gaan maken en de politie waarschuwen, als ze niet boven water kwamen. Dan zou er naar hen worden gezocht. Maar het zou best een hele poos kunnen duren voor ze werden gevonden.

Anneke viel in slaap toen ze had gegeten. De jongens praatten zacht met elkaar om haar niet wakker te maken. „De situatie bevalt me niet," zei Dick. „We zijn er op uit getrokken om George te vinden en het enige dat we hebben bereikt, is dat we zelf verdwaald zijn. Ik geloof dat we deze keer de zaak niet zo erg goed hebben aangepakt."

„Als we niet vóór donker uit het bos zijn, zullen we ergens onder de struiken moeten slapen," fluisterde Juul. „Als Anneke wakker is, zullen we het nog eens proberen. Als we geen succes hebben, zullen we een slaapplaats moeten zoeken."

Maar toen het donker begon te worden — en dat gebeurde al erg vroeg in het woud — hadden ze de weg terug nog steeds niet gevonden. Ze waren schor van het schreeuwen.

Zwijgend verzamelden ze takken en twijgen op een open plek en maakten daarvan een schuilplaats voor de nacht. „Wat een geluk dat het geen winter is," zei Dick, die probeerde de moed erin te houden. „Stel je voor dat we in de sneeuw hadden moeten slapen. Morgen zullen we ons allemaal een stuk beter voelen. Ga maar dicht tegen me aan liggen, Anneke, dan krijg je het vast niet koud. Moot! Juul, jij aan de andere kant van haar! Jongens, is dit even een avontuur!"

„Ik houd niet van zulke avonturen," zei Anneke kleintjes en toen viel ze in slaap.

HET duurde een hele tijd voor Juul en Dick ook in slaap vielen. Ze maakten zich allebei bezorgd — bezorgd over George en bezorgd over zichzelf. Bovendien hadden ze honger en de honger hield hen evenzeer wakker als hun bezorgdheid.

Tenslotte viel Dick in slaap. Juul was nog wakker, hij hoopte maar dat Anneke het niet koud zou krijgen. Zelf had hij bat verre van warm.

Hij hoorde het ruisen van de bladeren en toen ritselde er iets in de struiken achter zijn hoofd. Wat zou het zijn — een muis?

Hij voelde iets over zijn haren kruipen en rilde. Een spin, waarschijnlijk. Maar hij kon zich niet bewegen, want dan maakte hij Anneke wakker.

Dus sloot hij zijn ogen maar weer. Maar onmiddellijk opende hij ze weer. Hij had iets gehoord!

Niet het gekrijs van een uil of het geritsel van een klein dier — iets anders, iets dat verontrustender was. Hij luisterde en deer hoorde hij het gedruis weer.

De schrik sloeg Juul om het hart. Hij luisterde of hij gesnuffel hoorde maar het enige dat hij hoorde, was het onhellspellende geritsel.

Het kwam dichterbij. Hij hoorde het nu vlakbij! Hij voelde een warme adem tegen zijn oor en dat gaf hem een gevoel van misselijkheid. Met een ruk ging hij rechtop zitten en tastte om zich heen. Hij voelde iets warms en heriys. Hij trok zijn handen onmiddellijk terug en probeerde zijn zaklantaarn te vinden. Om iets warms en heriys te voelen in het pikkedonker en niet te weten wat het was — dat was zelfs Juul teveel en hij was

toch heus niet zo beng uitgevallen! Iets greep zijn hand en hij gaf een gil en schudde het van zich af. Toen beleefde hij de grootste verrassing van zijn leven. Het beest begon te spreken.

„Juul," zei een stem, „ik ben het!" Juul had zijn zaklantaarn gevonden en flitste die aan. Het licht beefde in zijn handen en viel op een vuil gebruind gezicht en verwarde haren.

„Jo," zei Juul schor. „Jo! Hoe kom jij in vredesnaam hier? Wat heb je me laten schrikken! Ik dacht dat je een of ander beest was."

„Je had mijn haren te pakken," zei Jo met een grijns.

Anneke en Dick waren intussen ook wakker geworden en ook zij keken sprakeloos van verbazing naar Jo. „Stel je voor, midden in het woud was Jo zomaar uit de lucht komen vallen! Ze begrepen er niets van.

„Jullie zijn zeker wel verbaasd me te zien, he?" zei Jo. „Joris kreeg me te pakken. Maar hij wist niet dat jullie achter me aan kwamen. Hij sleepte me mee naar zijn huisje en sloot me op. Hij wist dat ik in Huize Kirrin had geslapen en hij zei dat hij me zou meenemen naar mijn vader, dat die me 'n pak slaag zou geven zoals ik nog nooit had gehad. En hij zou het gedaan hebben ook."

„We dachten al dat Joris je te pakken had gekregen," zei Dick.

„Ik sloeg het raampje stuk van de schuur waar hij me in had gestopt en klom naar buiten," ging Jo verder. „Die Joris! Nooit zal ik meer doen wat hij zegt — stel je voor, mij opsluiten! Er is niets dat ik zo erg vind! Nu, en toen ging ik naar jullie zoeken."

„Hoe heb je ons gevonden?" vroeg Juul nieuwsgierig.

„Ik ging eerst naar de woonwagen," zei Jo. „De oude Ma Smith — de vrouw die altijd in een pot zit te roeren — vertelde me dat jullie de weg naar de wagen van Simmie hadden gevraagd. Zo wist ik dat jullie dearheen waren gegaan. Maar er was niemand bij de woonwagen, zelfs George niet."

„Waar is George den wel, weet jij dat?" vroeg Anneke.

„Nee," zei Jo. „Veder heeft haar ergens anders heen gebracht. Ik denk dat hij haar op de rug van Blackie heeft gezet, want Blackie was ook weg."

„En Timmie?" vroeg Dick.

Jo keek een andere kant uit. „Ik denk dat ze Timmie doodgemaakt hebben," zei ze. Ze zwegen allemaal. Dat Timmie iets overkomen zou zijn, was te afschuwelijk om erover te spreken.

„Hoe heb je ons hier gevonden?" vroeg Juul tenslotte.

„Dat was gemakkelijk," zei Jo. „Ik hoefde jullie spoor maar te volgen. Ik zou jullie wel eerder hebben ingehaald maar het werd donker. Sjonge, wat hebben jullie gedwaald!"

„Je," zei Dick, „dat hebben we; bedoel je dat je ons spoor bent gevolgd, overal waar we heen gegaan zijn?"

„Ja, natuurlijk," zei Jo. „Ik raakte er doodop van, zo draaiden jullie steeds in een kringetje rond. Waarom zijn jullie van het kerrespoor afgeweken?"

Juul vertelde het haar.

„Jullie waren stom," zei Jo. „Als je op een onbekende weg komt, moet je de bomen merken die je passeert — de ene keer een de linkerkant en de andere keer aan de rechterkant. Dan kun je altijd de weg terugvinden."

„We wisten niet eens dat we verdwaald waren voor het te laat was," zei Anneke. Ze pakte Jo's hand. Ze was heel blij dat Jo bij hen was. Nu zouden ze tenminste uit dat afschuwelijke woud kunnen komen.

Jo was verbaasd en ontroerd, maar ze trok haar hand gauw terug. Ze hield er niet van aangehaald te worden.

„Er stond iets geschreven op de wand van de woonwagen," zei Juul. „We geloven dat we weten waar George naartoe gebracht is. Het is een plek die Red Tower heet. Weet jij waar dat is?"

„Er is geen plek die Red Tower heet," zei Jo. „Het is ."

Wat nu? Wat zou George dan met deze naam hebben bedoeld? Hopelijk zullen we dit volgende week ontdekken!

Tot de nieuwste „De Vijf"-boeken behoren onder andere De Vijf als detectives — De Vijf en de verdwenen geleerden — De Vijf en de schat van de strandjutter — De Vijf op de oude boerderij

ditjes en datjes van Donald Duck

belangstelling geblust

Op een mooie zondagochtend brak in Duitsland brand uit in een grote meubelfabriek Heel veel automobilisten die er met hun gezin vanwege het prachtige zomerweer op uit trokken, zagen de rook en de vlammen al van verre en gingen liever naar de brand kijken dan van de ongerepte natuur genieten In een minimum van tijd waren dan ook meer dan 5000 belangstellenden op het terrein van de fabriek bijeen. De brandweerlieden werden hierdoor zo erg in hun werk bemoeilijkt, dat ze tenslotte ten einde raad de waterstralen maar op de menigte richtten om zo de mensen weg te krijgen

honde-verkeeersles

Een mevrouw in Dusseldorf vindt dat er veel te veel honden slachtoffer van het verkeer worden. Ze is nu op het idee gekomen verkeerslessen aan honden te geven Ze leert de dieren daarbij precies hoe ze van de ene kant van de straat naar de andere moeten gaan Aangezien vermoed wordt dat honden niet kunnen zien of een verkeerslicht op groen of op rood staat, brengt men ze bij dat ze moeten oversteken als de verkeersstroom tot stilstand is gekomen De cursus duurt 20 dagen en het lesgeld is ongeveer tweehonderdvijfenzeventig gulden Er hebben zich al meer dan 500 leerlingen aangemeld!

Heb je die al?

Tote de groep dieren die op het ogenblik moet worden

behoed voor uitsterven, behoort ongetwijfeld ook de walvis Van de blauwe vinvis, die 35 meter lang en 150.000 kg zwaar kan worden, zouden nog slechts enkele exemplaren over zijn. Er is 'n meedogenloze jacht op deze dieren gemaakt Het ging daarbij niet alleen om de dikke speklaag onder de huid, waaruit traan wordt verkregen, maar ook om het walvisvlees, dat in sommige landen wordt gegeten De walvis haalt adem door longen en moet dus regelmatig aan de oppervlakte komen Hierdoor is hij gemakkelijk op te sporen Hij heeft een neusgat boven op de kop en bij de uitademing ontstaat, zoals de postzegel toont, een soort fontein doordat de uitgestoten lucht door afkoeling overgaat in waterdamp. De postzegel die je hier ziet, werd in november 1961 uitgegeven in Fernando Poo, Spaans-Afrika

kaasdriehoekjes

Voor 12 stuks heb je nodig 2 plakken korstloze kaas van 2 cm dikte, 50 gram smeerleverworst, 6 niet te kleine augurken, een paar eetlepels zeer fijn gesneden of geknipte peterselie

Bereiding De augurken overdwars doorsnijden en met de platte kanten naar beneden op een bordje leggen. Van de kaas 12 driehoekjes snijden en deze aan alle kanten met de leverworst besmeren, ze daarna door de peterselie wentelen. Prik plastic prikkers door de kaasdriehoekjes heen, en prik het geheel in de augurkhelften.

verzoeknummer

In een restaurant vraagt een bezoeker aan de dirigent van het orkestje „Speelt u ook op verzoek?" Dirigent „Zeker meneer!" Bezoeker „Wacht dan met spelen tot ik je erom verzoek."

verborgen dieren

In elk van deze drie zinnen staat de naam van een dier verborgen Probeer ze te vinden

1 Tini vindt Joop aardig,
2. daarom heeft ze vandaag die mooie ketonenen jurk aangetrokken
3 dat kan een gezellige dag worden

Oplossing: paard, ezel

een krant helpt

Het gebeurt maar al te dikwijls dat 's winters, als het vriest, 's morgens de ramen van de slaapkamer onwrikbaar vastgevroren zitten Dit gebeurt echt nooit meer wanneer je bijtijds een paar kurkdroge kranten tussen de ramen en de vensterbank schuift en de ramen daarna pas sluit

Door dit hulpmiddeltje kun je de slaapkamer, ook als het vriest, heerlijk luchten, waarna je de ramen elke dag met droge kranten moet sluiten.

TOM POES en de TIK van JOOST

VERGEEF ME, HEER OLIVIER! VERGEEF ME!
HEER OLIVIER! WAAROM ZEGT U NIETS ?!
IK HEB MAAR ÉÉN DING TE ZEGGEN....
JE BENT ONTSLAGEN!
MAAR HEER OLLIE, HOE KUNT U ZO HARD ZIJN?! JOOST IS ZIEK! U MOEST LIEVER EEN DOKTER HALEN!
WELJA, GA HEM NU MAAR BEKLAGEN OOK! EN NIEMAND HEEFT MEDELIJDEN MET MIJ!
MAAR HU IS ZIEK. HU HEEFT EEN TIK...
HOU OP! JE MAAKT MIJ ZIEK TIK OF GEEN TIK, IK...IK...IK..
TIK

...IK HEB EEN PAN NODIG.
..EN NU NOG TWEE POLLEPELS.
ZŐ»JA!
MAAR HEER OLLIE!
WAT» ..EH.. WAT..
STIL!
BLIJF EVEN ZO STAAN» JONGE VRIEND.
ZIEZO!
EN NU TROMMELEN MAAR!

© 1964 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Sindhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 139.131 (alleen voor postabonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. Prijs 8 fr. **Overig buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

1964 Walt Disney Productions

Mieke en Wouter
HUIL MAAR NIET HOOR, WOUTER, ZAL VOOR JOU EEN MOOIE SNEEUWPOP MAKEN, HÉ, WOUTER?
EH..WÀT? OH..EEN SNEEUWPOP, NATUURLIJK!
EEN SNEEUWPOP MAKEN! BRRR... EN DAT MIDDEN IN DE WINTER....!!!
NIKS VOOR MIJ... DÁÁR MOET IK IETS OP VERZINNEN.....
EVENLATER:
EEN GOED IDEE, AL ZEG IK HET ZELF... HI, HI, HI, HI !!
DÁÁR DOEN WE AAN MEE!
GEWELDIG!
IS HIER DE WEDSTRIJD?
GA JE GANG, KERELS, IEDEREEN MAG MEEDOEN!
OPZIJ!! IK WAS HIER HET EERST !!!!
WEDSTRIJD VOOR DE MOOISTE SNEEUWPOP
1e PRIJS: 1 MILKY WAY
2e PRIJS: ½ MILKY WAY
3e PRIJS: GROOT: HAGE
4e PRIJS: KLEIN: HAGE
5e PRIJS: NIKS
SCHITTEREND! ZOVEEL SNEEUWPOPPEN HEB IK NOG NOOIT GEZIEN!
HET GAAT PRACHTIG! NU ALLEEN NOG AAN MÁM VRAGEN OF ZE DE PRIJZEN WIL UITREIKEN .....
KAI
ALLEMAAL EEN EERSTE PRIJS!
HOI! HEERLIJK!
HOERA!
ZO, DAT WAS DAT! EN NU GAAN MÍN MILKY WAY OPETEN BIJ DE KACHEL. HI..HI..HI !!
Milky Way
MILKY WAY IS FIJN VOOR DE LEKKERBEK EN LATER AAN TAFEL HEB JE TÒCH NÓG TREK!